یار عزیزک کلمه‌سنه سبب اولنه بدو عادر فیض ازل بزور و زر ار آمدی بدست
فیض ازل اگر قوت و آلتون ایله الە گلیدی آب خضر قصیبهٔ اسکندر آمدیا
آب حیات اسکندرک نصیبی گلوردی یعنی اگر نصیب اولورایدی زیراانگ زور و زری
وار ایدی بیت بشنیدم که سکندر برفت تا ظلمات ٭ بچندین محنت و خورد
آنکه خورد آب حیات ٭ جانش نثار کردی آن دلنواز اگر ٭ جامی اگه نثار ایدرایدیم
اول دلنواز اگر چون روح محض جلوه کنان در آمدیا ٭ روح محض کبی جلوه ایدرک
سینه یه گلیدی آن عهد یاد باد که از بام و در مرا اول عهد یاد اولنسون که طامدن
و قپودن بکا ٭ دایم پیام یار و خط دلبر آمدیا ٭ دایم یارک خبری و دلبرک خطی گلوردی
کی یافتی رقیب تو چندین مجال ظلم ٭ سنگ رقیبک بو قدر ظلمه نجه مجال بولوردی بو وجه
دخی جایز در سنک رقیبک ظلمه نجه بو قدر مجال بولوردی ٭ مظلومی از شبی بداد او آمدی
بر مظلوم بر کیجه اگر حاکمک قپوسنه گلیدی حاکم دن مراد خدادر مراد مظلوم ک دعاسی
جناب کبریاده مقبول ایدوکن بیان در ٭ خامان ره نرفته چه دانند قدر عشق ٭
سلوک اتمامش خام‌لر عشقک قدرینی نه بیلورلر ٭ دریا دلی بجوی و دلیری یا سر آمدی
بر دریا دلی دلبر سرآمد اسـته که قابل ارشاد در خطاب اول یار عزیزه در که خام‌لر بیننه
اشتغالی کوسترمش در ٭ ور دیگری بشیوه حافظ زدی رقم ٭ اگر بر غیری حافظ شیوه‌سی
ایله رقم اوردی ٭ مقبول طبع شاه هنر پرور آمدی ٭ هنر پرور شاهک طبعنه ٭
مقبول گلوردی یعنی اگر بر غیری شاعری حافظ کبی لطیف شعر دیدی شاهک مقبولی اولوب
دعاسنی گوروردی ولە ایضا ٭ روزکاریست که سودای بتان دین منست ٭ بوروزکار
در که بری منتظر طوترسن بندگان دا نه بوضع دگران میداری ٭ بنی لرک عزیزلر
اسلوبی ایله طوتمازسن خطاب خدایه در ٭ گوشهٔ چشم رضائی بمنت باز نشد ٭
سنک بکا بر رضا چشمنک گوشه‌سی اچلمدی ٭ آنچنین عزت صاحب نظران میداری

صاحب

صاحب نظرلر و عزتی بویله طوترسن خطاب خدایه در مراد عشاقه دنیاده بر
رعایت اولمازدیمکدر زیرا دنیانک عزتی و مالندن بی بهره‌لردر ٭ نه گل از داغ غمت
رست نه بلبل در باغ ٭ سنک غمک داغندن باغ ده نه گل نه بلبل
قورتلدی ٭ همه را جامه در آن غمزه زنان میداری ٭ دوگلک جامه یرتیق نعره
اوریجی طوترسن جامه دران گل در نعره زنان بلبل در مراد جمیع سنک عشق الهی
دن بر حالت وار ایدوکن بیان در بو مصراع ثانی ده تقسیم آحادی الی آحاد قاعده‌سی
وار در ٭ ساعد آن به که بپوشی چو تو از بهر نگار ٭ اولا یک که ساعدکی اورته‌سن
چونکه سن حنادن اوتری ٭ دست در خون دل پر هنران میداری ٭ پر هنرلرک
گوکلی قاننه ال طوترسن نگار بو ندع حنا معناسنه اولق روشن در ٭ پدر تجربه
آخر توی ای دل ز چه رو ٭ آخر سن تجربه باباسی‌سن ای گوکل نه سبب دن ٭ طمع
مهر و وفا زین پسران میداری ٭ بو پسرلردن مهر و وفا امیدطوترسن چوق تجربه
سی اولنه بدر تجربه دیرلر ٭ کیسهٔ سیم و زرت پاک بباید پرداخت ٭ سیم و زر
کیسه‌کی تمام بوشالی خالی اتمک گرک ٭ زین طمعها که تو از سیمبران میداری ٭ بو
امیدلردن که سن سیمبرلردن طوترسن ٭ دل و دین رفت ولی راست نیارم
گفتن ٭ دل و دین گتدی اما طوغریسی سویلمکه قادر دکلم که من سوخته دل را
تو بر آن میداری ٭ که بن سوخته دلی سن اکا اوزره طوترسن خطاب خدایه در
گرچه رندی و خرابی گنه ماست همه ٭ اگرچه دوگلی رندلک و خرابلق بزم گناهمزدر
بو وجه دخی جایزدر اگرچه رندلک و خرابلق دوگلی بزم گناهمزدر عاشقی گفت که
تو بندهٔ بر آن میداری ٭ بر عاشق دیدی که بنده‌یی سن انکا اوزره طوترسن عاشقدن
مراد موسی علیه السلام اولمق روشن در که ان هی الا فتنتک دیمش در
ای که در دلق مرقع طلبی ذوق حضور ٭ ای که مرقع دلق ده حضور

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)